

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 11P/74/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3714205111
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivo Hlucháň
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2016:3714205111.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Považská Bystrica, samosudca JUDr. Ivo Hlucháň, vo veci starostlivosti súdu o mal. M. bytom u matky, v konaní zastúpený Úradom práce, soc. vecí a rodiny Považská Bystrica, pracovisko Púchov, dieťa W. právne zastúpená JUDr. Dušan Divko, AK Považská Bystrica, a V., živnostník, právne zast. JUDr. Milan Martinko, advokát, Nám. A. Hlinku 26, Považská Bystrica, o návrhu matky o zvýšenie výživného takto

rozhodol:

Súd mení rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica, sp.zn. 4P/49/2011-157, zo dňa 16.2.2012 a to tak, že otec je povinný platiť zvýšené výživné na mal. M. B. zo sumy 110,-Eur na sumu 160,-Eur mesačne od 1.7.2014, ktoré výživné bude zasielať vždy do 15. Dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletého.

Zameškané výživné za obdobie od 1.-7.2014 do 29.2.2016 vo výške 400,- , je otec povinný zaplatiť jednorázovo do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšku súd návrh matky zamieta.

odôvodnenie:

Matka maloletého M. sa svojim návrhom domáhala zvýšenia výživného zo strany otca na maloletého zo sumy 110,-Eur mesačne na sumu 400,-Eur mesačne od 1.1.2014. Návrh odôvodnila tým, že od poslednej úpravy výživného došlo k podstatnej zmene pomerov na strane maloletého a to vzhľadom k tomu, že tento sa venuje športovej aktivite a matka má s týmto zvýšené náklady a nie je schopná zabezpečiť všetky potreby dieťaťa.

Rozhodnutím Okresného súdu v Považskej Bystrici, sp.zn. 11P/74/2014-77, zo dňa 8.4.2015 súd potom, čo predtým rozhodnutie okresného súdu bolo zrušené, opätovne rozhodol o úprave výživného a to tak, že výživné upravil zo strany otca zo sumy 110,-Eur na sumu 150,- Eur mesačne od 1.7.2014. Zároveň rozhodol o zameškanom výživnom za obdobie od 1.7.2014 do 31.3.2015 vo výške 80,-Eur a to tak, že otec bol povinný zaplatiť toto zameškané výživné jednorázovo do 3 dní. Proti tomuto rozhodnutiu podala matka odvolanie, pričom Krajský súd v Trenčíne, sp.zn. 6CoP/45/2015-88, zo dňa 28.9.2015 rozhodnutie okresného súdu uznesením zrušil a prikázal súdu opätovne konať s tým, že úlohou súdu bude zopakovať dokazovanie peňažným denníkom otca a posúdiť jeho výdavky na základe zistených peňažných denníkov a to aj z dôvodu opätovného výsluchu oboch rodičov, najmä matky k potrebám maloletého , aj v súvislosti so športovou aktivitou maloletého.

Súd doplnil dokazovanie v intenciách rozhodnutia krajského súdu opätovne výsluchom matky, otca, ale najmä zabezpečením si peňažných denníkov zo strany otca a to za rok 2013 a rok 2014, taktiež za rok 2015. Vzhľadom na namietanie skutočnosti v peňažnom denníku súd potom vypočul aj účtovníčku

Zuzanu Bednárovú, ktorá robí účtovníctvo otcovi. Zároveň matka predložila rekapituláciu nákladov spojených so športovými aktivitami maloletého.

Matka sa pridrižovala svojej výpovede z ostatných pojednávaní, uviedla, že jednoznačne trvá na úprave výživného tak, ako žiadala v návrhu, nakoľko nie je schopná zabezpečiť z finančných prostriedkov, ktoré jej otec dáva na výživu dieťaťa, všetky potreby dieťaťa. Uviedla, že náklady spojené s cestovaním chlapca a to cestovné 3,50 x počet dní, čo je zahrnutá doprava vlakom a autobusom do školy. Počas víkendov vodieva maloletého do Trenčína, Topolčian, Partizánskeho, podľa toho, kde hrávajú zápasy. Uviedla, že deti si musia voziť sami na zápasy, čo ju vyjde 200,- Eur každý víkend. Mesačne prispieva na tréning, štadión Gáborík Trenčín, vo výške 120,- Eur mesačne. Každý týždeň mu dáva vreckové 20,-eur. Okrem toho mu dáva 25,-eur mesačne na lieky na posilnenie imunity. Platí školu 20,-Eur na obedy, 38,-eur ľad a 50,-Eur na oblečenie. Dieťa chodí ďalej v rámci hokejových tréningov na rôzne sústreďenia, kde tiež mu dáva nemalé finančné prostriedky. Ďalej uviedla, že za hokejovú výstroj dala 84,-Eur mesačne, čo ju vyjde 1012,-Eur ročne. Za hokejistické nohavice mu dala 130,-Eur, zakúpené 31.7.2015. Hokejku 80,- Eur, kolieskové korčule 80,-eur, k tomuto uviedla, že takéto korčule potrebuje na tréningy na suchú prípravu. Korčule 350,-Eur, prilbu 160,- Eur, nákrčník 10,-Eur, dres 15,-Eur, ďalšia hokejka 110,-Eur. Na otázku súdu, odkiaľ matka čerpá finančné prostriedky, nakoľko oficiálne nepracuje, je na materskej dovolenke, uviedla, že si požičala finančné prostriedky od svojej sestry vo výške 7000,-eur, ktoré sa zaviazala splácať po 250,-Eur mesačne v prípade, že začne mať príjem.

Otec uviedol, že v súčasnej dobe má vyživovaciu povinnosť na syna W., o ktorom predložil rodný list, z ktorého má súd za preukázané, že maloletý W. sa narodil XX.X.XXXX. K tomuto uviedol, že napriek tomu, že s matkou boli dohodnutí na nejakom výživnom, v súčasnej dobe platí na základe dohody matke tohto dieťaťa 150,-eur mesačne. Okrem toho platí 50,-Eur mesačne titulom manželského výživného, nakoľko spolu osemnásť rokov nežijú, toto výživné zrušené nebolo. Na syna V. výživné neplatí, nakoľko dovŕšil 18-rok veku, čo bolo pred rokom a pol, čo mu vyživovacia povinnosť skončila.

Súd sa potom podrobne oboznámil s peňažnými denníkmi otca a to za rok 2013, ktorý je súčasťou spisu, z ktorého peňažného denníku mal súd za preukázané, že podstatnú časť príjmov uvedenú v peňažnom denníku sú príjmy za výrobky, k čomu otec uviedol, že sú to v podstate tržby. Na stránke výdajov sú uvádzané položky vo väčšine v najväčších čiastkach za nákup tovaru. Väčšie náklady sú uvedené ako odvody do všeobecnej zdravotnej poisťovne, nájom, sociálne poistenie a energie. Súd konštatoval, že v peňažnom denníku za rok 2013 nie sú uvedené také položky, ktoré by odzrkadľovali, že otec tvorí náklady z položiek, ktoré bezprostredne nesúviseli s jeho podnikateľskou činnosťou. V peňažnom denníku a rok 2014, ktorý je taktiež prílohou tohto spisu mal súd za preukázané, že v kolonke príjmov sú opätovne príjmy za predaj tovarov. V kolonke vklad vlastných prostriedkov je suma 12.000,-Eur, k čomu sa otec nevedel vyjadriť, uviedol, že účtovníctvo mu robí účtovníčka. Z tohto peňažného denníka mal ďalej súd za preukázané, že celkový príjem za rok 2014 bol stanovený na sumu 69.059,-Eur a výdaje boli stanovené na sumu 67.704,-Eur. Rozdiel medzi príjmom a výdavkom bol stanovený na sumu 1355,-Eur. Z tohto peňažného denníka mal súd za preukázané, že v kolonke výdaje neboli uvádzané také položky, ktoré by bezprostredne nesúviseli s podnikateľskou činnosťou otca. V peňažnom denníku za rok 2015, ktorý je taktiež súčasťou tohto spisu mal súd za preukázané, že počiatočný stav k 1.1.2015 bol 1355,-Eur. Príjem za odpredaný tovar je uvedený na sumu 3986,-Eur, príjem 9112,-Eur. Z tohto peňažného denníku mal súd za preukázané, že výdaje za rok 2015 sú diametrálne nižšie, ako boli výdaje v roku 2013 a 2014. Otec uviedol, že aj toto odzrkadľuje súčasný stav jeho príjmov. Uviedol, že nemá v podstate žiadne peniaze. Právny zástupca matky spochybňoval údaje v peňažnom denníku za rok 2014 a to v časti tzv. osobná spotreba, kde táto vykazuje celkovú sumu po zrátaní za uvedené obdobie 16.300,-Eur, žiadal, aby sa otec vyjadril k svojej osobnej spotrebe, ktorú uvádzal do peňažného denníku. K tomuto otec uviedol, že k tomuto sa on vyjadriť nevie, nakoľko účtovníctvo mu vedie účtovníčka, ktorá sa mu je k tomu schopná vyjadriť. Z týchto dôvodov potom súd predvolal ako svedkyňu účtovníčku R.ú, ktorá uviedla, že robí otcovi účtovníctvo. Táto svedkyňa uviedla k namietanej argumentácii zo strany právneho zástupcu matky, že uvedené čiastky v celkovej sume 16.300,-Eur neznižujú daňový základ daňovníka. Uviedla, že v uvedenom účtovníctve nie sú odpisy z hmotného a nehmotného majetku, nakoľko odpisy boli jedine na kúrenie a iný majetok nie je ani evidovaný. Ďalej svedkyňa uviedla, že napriek tomu, že uvedený ekonomický údaj sa nazýva osobná spotreba, tieto finančné prostriedky ďalej používa v podnikaní a to na nákup tovaru a podobne. Správne mali byť tieto položky účtované ako priebežné položky. Na jednej strane sa tieto finančné prostriedky z účtu vyberú a potom sa vložia do pokladne. Otec si napr. z tohto účtu vybral finančné prostriedky na plyn a podobne. Nemôže sa to brať ako zisk,

na základe daňového priznania zisk je niečo úplne iné. Uviedla, že na začiatku roku, v tomto prípade 1.1.2014 ako osobný vklad vložil 12.000,-Eur, ktorý potom v priebehu roku vyberá. Aj táto položka však mala byť označená ako priebežná položka, ale sa to označovalo ako osobná spotreba, pričom potvrdila, že sa to nemalo tak evidovať, ale spravilo sa to pre zjednodušenie práce.

Matka ďalej uviedla, že v súčasnej dobe otec platí výživné 150,-Eur a to už za máj 2015 zaplatil 150,-Eur. Ďalej matka uviedla, že otec mal pri poslednej úprave výživného, teda keď súd rozhodoval v tejto veci, zaplatiť jednorázovo 80,-Eur, ale týchto 80,-Eur neplatil. Napriek počiatočnému tvrdeniu právneho zástupcu otca, že uvedených 80,-Eur zaplatil, otec nakoniec uviedol, že nie je si istý, či skutočne týchto 80,-Eur zaplatil. Ďalej matka na poslednom pojednávaní doložila doklady o nákupe potrieb pre maloletého a to 174,-eur vo februári za hokejové chrániče, taktiež uviedla, že kúpila maloletému počítač, v celkovej sume 541,90 Eur, i keď potvrdila, že uvedený počítač bol kúpený ešte minulý rok. K námietkam matky, resp. právneho zástupcu zo strany matky po jeho nehnuteľnostiach, ktoré boli predmetom zmluvy uviedol, že skutočne odpredal X. jemu nehnuteľnosť v llave a to budovu č. 138 bez súpisného čísla, pričom na základe uvedenej zmluvy kúpna cena bola dohodnutá na sumu 4990,-Eur. K tomuto otec uviedol, že táto budova bola naňho napísaná len papierovo, skutočne ju financoval jeho brat z rôznych rodinných dôvodov.

Súd sa ďalej oboznámil s rodným listom maloletého W., kde je uvedené, že tento sa narodil 14.6.1998, ako otec je uvedený Jozef Buček. Ďalej sa súd oboznámil spisovým prehľadom nákladov spojených s nákladmi na maloletého, ktoré sú mesačne podľa tvrdenia matky 950,-Eur. Tu treba uviesť, že v uvedených nákladoch si matka dala napr. do nákladov 700,-Eur oprava auta, 50,-Eur dialničná známka, 30,-Eur letné kúpalisko, 50,-Eur narodeniny. K tomuto matka uviedla, že z toho dôvodu tam dala tieto náklady, že auto výlučne používa na zabezpečenie prepravy maloletého na hokejové sústreďenie a tréningy.

Z daňového priznania otca za rok 2014 mal súd za preukázané, že na základe daňového priznania mal príjmy vo výške 69 380,-Eur, výdaje 56049,-Eur. Základ dane mal stanovený na 1330,-Eur. Aj tieto údaje presne korešpondujú s údajmi uvedenými v peňažnom denníku otca za uvedené obdobie. Na základe predložených šekov zo strany otca mal súd za preukázané, že za obdobie, za ktoré súd upravoval výživné od 1.7.2014, otec platil výživné po 140,-eur, čo potvrdila aj matka. Súdtaktiež konštatuje, že otec nemal doklad o tom, že by 80,-Eur, ktoré tvorilo zameškané výživné od 1.7.2014 do 31.3.2015 zaplatil.

Otec záverom uviedol, že jeho všetky finančné prostriedky sú také, že má maximálne príjem 400,-Eur mesačne a nie je schopný z týchto finančných prostriedkov výživné v požadovanej výške platiť. Uviedol, že je spoluvlastníkom určitých urbárskych pozemkov, hôr, ale z tohto nemá žiadne ošoh.

Opatrovník doporučil upraviť výživné podľa potrieb maloletého, pričom žiadal, aby súd bral do úvahy schopnosť a možnosť otca.

Podľa § 75 ods. 1, veta prvá Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného.

Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Podľa § 78 ods. 3 Zákona o rodine, pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

Na základe vykonaného doplneného dokazovania súd zistil nasledovné :

Výživné na maloletého bolo naposledy upravované rozsudkom Okresného súdu v Považskej Bystrici v roku 2012. Týmto rozhodnutím bolo otcovi upravené výživné na 110,-Eur mesačne od 1.9.2011. V dobe tejto úpravy výživného matka inú vyživovaciu povinnosť nemala. Otec mal vtedy dve vyživovacie povinnosti.

V súčasnej dobe došlo k zmene pomerov na strane matky v tom, že tejto pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť. Výživné na toto dieťa matka nemá upravené vzhľadom k tomu, že podľa vlastného vyjadrenia otec dieťaťa tomuto dieťaťu prispieva na základe vzájomnej dohody. Matka je na materskej dovolenke,

je poberateľkou rodičovského príspevku. Pri poslednej úprave výživného matka podnikala, kde súd vychádzal z jej príjmu 110,-Eur brutto mesačne. Matka počas celého konania argumentuje tým, že otec má nehnuteľnosti, podiely v urbárskych pôdach, v lesoch a z tohto všetkého má mať príjem. Táto skutočnosť sa však v žiadnom prípade nepotvrdila. Je pravdou, že otec je spoluvlastníkom a to vo veľmi nízkom podiele k určitým urbárskym pozemkom, avšak tak isto súd nemal ničím preukázané, že otec by z týchto pozemkov bral nejaké finančné prostriedky, resp. že by nejakým spôsobom speňažoval. Základom pre preukázanie majetkovej možnosti otca ako podnikateľa je daňové priznanie otca. Na základe daňových priznaní otca mal súd za preukázané skutočný príjem otca. Súd tieto skutočnosti preveroval aj preukazovaním skutočných nákladov zo strany otca peňažným denníkom za uvedené obdobia. Ani v peňažnom denníku, ani v daňovom priznaní otca súd nezistil také pochybnosti, ktoré by evokovali záver, že otec vynakladá v položke nákladov také položky, ktoré by bezprostredne nesúviseli s podnikaním. Na argumentáciu zo strany právneho zástupcu matky, že otec na osobnej spotrebe minul cez 16.000,-Eur za rok, súd vypočul svedkyňu, ktorá uviedla, akým spôsobom to účtovníctvo sa robilo, teda že to neboli skutočne peniaze, ktoré tvorili zisk otca. Súd nemá inú možnosť, ako označiť tvrdenie matky za pravdivé, nakoľko na základe žiadnej daňovej kontroly alebo iného relevantného záveru nemal preukázané, že otec by v peňažných denníkoch ako i daňových priznaniach vykazoval iné údaje, aké sú v skutočnosti. Na druhej strane matka poukazuje, aké má značné náklady s financovaním maloletého, najmä v súvislosti s jeho športovou aktivitou. Bez akýchkoľvek pochyb súd nemal pochybnosti, že matka vynakladá takéto prostriedky, ktoré v konečnom dôsledku dokladovala aj rôznymi potvrdeniami, avšak na druhej strane je skutočne na mieste otázka, kde matka finančné prostriedky na zabezpečovanie týchto potrieb berie. Matka uviedla, až pri poslednom pojednávaní, že na tieto aktivity maloletého si musela zobrať pôžičku od svojej sestry vo výške 7000,-eur, ktorú aj pôžičku v písomnej forme matka dokladovala pri poslednom pojednávaní. Na druhej strane však súd dospel k záveru, že aj matkine tvrdenia na tom, že žije len z materského príspevku sa ukázali ako zavádzajúce. Matka vždy potom, čo otec argumentoval či fotodokumentáciou, alebo rôznymi bločkami z jej živnosti, v podstate doznela, že okrem materskej dovolenky si aj privyrába, čo okomentovala tým, že chodí len vypomáhať pracovníckam. Súd mal taktiež preukázané, že matka má majetky a to nehnuteľnosti, ku ktorým uvádzala v rámci konania, akým spôsobom ich nadobudla a ako s nimi mieni naďalej nakladať. Na základe všetkých týchto skutočností však súd nemal ustálený príjem matky, matka neuviedla presne, z akých finančných prostriedkov žije a z akých finančných prostriedkov platí náklady na maloletého syna. Na základe všetkých skutočností však mal súd za preukázané, že skutočne súdu sa nepodarilo aj pri vynaložení akejkoľvek snahy preukázať, že by otec mal nejaké iné finančné prostriedky, ako deklaruje na základe peňažných denníkov, na základe daňových priznaní. Z týchto peňažných denníkov, ako aj z daňového priznania mal súd za preukázané, že skutočne príjmy otca nie sú také, ako tvrdí matka, teda nepreukázalo sa, že by otec mal či „čierne peniaze“, alebo iné príjmy, ako z podnikateľskej činnosti. Z podnikateľskej činnosti má súd za preukázané, že otec má také finančné prostriedky, ktoré mu neumožňujú, aby výživné platil vo vyššej miere, ako upravil súd.

Na základe všetkých týchto skutočností, s ohľadom aj na vek dieťaťa, ako i nárast potrieb dieťaťa, ale aj na základe skutočností, že sa venuje hokeju, ktorý vyžaduje nemalé finančné prostriedky, súd upravil výživné na sumu 160,eur mesačne, čo podľa názoru súdu je maximálna čiastka, ktorú skutočne otec je schopný platiť a to na základe preukázaných majetkových pomerov. Súd nemal žiadnym iným spôsobom zdokumentované, zdokumentované, že by otec mal také finančné prostriedky, aby mohol výživné platiť vo vyššej miere. Na základe týchto skutočností potom súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku s tým, že upravil otcovi výživné na sumu 160,-Eur mesačne, teda zvýšil otcovi výživné o 50,-Eur od poslednej úpravy výživného, nakoľko považoval túto čiastku za maximálne možnú čiastku, ktorú je otec schopný zo svojho príjmu platiť. Súd zároveň konštatuje, že uvedená čiastka skutočne pravdepodobne nepokryje všetky náklady spojené so športovou činnosťou maloletého. Je v záujme súdu, aby bolo výživné upravené tak, aby sa maloleté dieťa mohlo rozvíjať v jeho športovom nadaní. Avšak na druhej strane nie je možné upraviť výživné, ktoré reálne nezodpovedá možnostiam dieťaťa, i keď bez akýchkoľvek pochyb potreby dieťaťa sú ďaleko vyššie, ako je matka schopná z uvedenej finančnej čiastky, ktorú súd upravil, tieto potreby zabezpečiť.

Súd upravil výživné od 1.7.2014 a teda za obdobie od 1.7.2014 do 29.2.2016 vznikol dlh na výživnom vo výške 400,-Eur mesačne, čo je rozdiel medzi skutočne plateným výživným a úpravou výživného. Túto čiastku vo výške 400,-eur mesačne súd nariadil otcovi v zmysle § 160 ods. 1 zaplatiť jednorázovo do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Z vyššie uvedených skutočností potom súd vo zvyšku návrh matky zamietol z dôvodov, o ktorých sa zmieňoval vyššie.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne v 3 vyhotoveniach.

Podľa § 42 ods. 3 O.s.p. musí byť z podaného odvolania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje a musí byť podpísané a datované. Podanie treba doložiť potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. musí obsahovať označenie rozhodnutia, proti ktorému odvolanie smeruje, v čom vidí nesprávnosť tohto rozhodnutia alebo postupu súdu a čoho sa odvolávateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§205a/,

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Nepodaním odvolania v zákonnej lehote sa rozhodnutie stáva právoplatným a vykonateľným.

Ak povinný dobrovoľne neplní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na exekúciu.